

Fricz Tamás: Viszonyunk Nyugat-Európához és Amerikához

2014 december 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Megértem az indulatainkat, hiszen én is indulatos lettem McCain szenátor Orbán Viktorral kapcsolatos, ordenáré és ostoba szavai miatt, melyekre – természetesen – felkapta a fejét a világsajtó.

Sorolhatjuk tovább napestig a negatív jelz?ket a szenátorral kapcsolatban, de lássuk be: ezzel nem megyünk semmire.

Helyette vegyünk egy nagy leveg?t, gondoljuk át újra Magyarország helyét és szerepét a világban, s ebb?l kiindulva határozzuk meg a lehetséges nemzetstratégiánkat, illetve Nyugat-Európához és az Egyesült Államokhoz való viszonyunkat.

Már csak azért sem érdemes „rugóznunk” tovább McCain szavain, mert már eddig is alaposan ismerhettük a szenátor alapállását. Ha máskor nem, akkor januárban, amikor egy villámlátogatást tett nálunk, s gyorsan aggódott egy sort a magyar demokráciáért, aggódott Paks és az oroszok melletti elkötelez?dés miatt, fellépett az akkor még csak felállítani tervezett német megszállási emlékm?vel szemben, valamint aggódott a közelg?, áprilisi parlamenti választások tisztasága miatt…

Ehhez képest Orbán Viktor „újfasiszta diktátorrá” min?sítése már kevés meglepetést okozhatott, bár brutalitásában valóban az eddigi megjegyzésein is túltett.

Mégis, ezek után, lehiggasztva magunkat, válaszolnunk kell az alapkérdésre: mit kezdjünk ezzel a helyzettel? Mit kezdjünk azzal az ordító problémával, hogy a számunkra még a közelmúltban is mintának, követend? modellnek számító Nyugat-Európa, az unió, illetve most már az Egyesült Államok látványos támadást indított ellenünk, amellyel veszélyeztetik szuverenitásunkat, s már-már nyíltan a fennálló Orbán-kormány megdöntésére törnek?

Mi van akkor, ha az általunk ideálisnak, a szabadság és a demokrácia paradicsomának vélt Nyugat ránk mutat és így szól: b?nös vagy, magyar, nem kellesz?! Mi legyen a reakciónk? Forduljunk el Brüsszelt?l, Berlint?l, Párizstól, Amszterdamtól, Londontól, New Yorktól, Washingtontól, s állítsuk át az irányt?inket Moszkva, Isztambul, Peking, Szingapúr és Hanoi felé? Egyszóval, már megint az Ady által megírt Kompország-dilemmával nézünk szembe, már megint verg?dünk, hánykolódunk Nyugat és Kelet között?

Nos, úgy vélem, nem. Nem hánykolódunk, de van néhány jellegzetességünk, ami valóban csak ránk, magyarokra, a magyar nemzetre érvényes jellemz?. Amikor a jelenlegi, roppant bonyolult helyzetünkben kitörési stratégiákat dolgozunk ki, néhány dolgot alapul kell vennünk.

A magyar nép Közép-Ázsiából származik, s nem Európából, ám a honfoglalás után Szent István döntésével elköteleztük magunkat Nyugat-Európa mellett. Ez az elkötelez?dés 1989–1990-ben újra, sokadszor meger?sítést nyert, s nyugati szövetségi rendszerek tagjaként (EU, NATO stb.) intézményesedett.

Származásunk, geopolitikai helyzetünk, történelmi konfliktusaink, nagybirodalmi alávetettségeink alapján azonban mi megismertük, illetve értjük a Keletet is. Nem oda tartozunk, de a franciákhoz, angolokhoz, s különösen az amerikaiakhoz képest mi sokkal jobban tudjuk, mi motiválja a nyugat-balkáni népeket, szerbeket, horvátokat, lengyeleket, cseheket, szlovákokat, ismerjük a közép-európai mentalitást, kénytelen-kelletlen megismertük az orosz „medve” lelkét is, s talán a közép- és távol-keleti országokkal is szót tudunk érteni. Tudunk tehát közvetíteni Nyugat és Kelet között, s ez nem szégyen, ez érték. De ett?l nem vagyunk keletiek.

Nyugat-Európa és Amerika a mintánk, de nem vagyunk nyugat-európaiak és amerikaiak, vagyis nem vagyunk nyugatiak. És jobb, ha tudjuk: nem is leszünk azok. És ezt el kell fogadnunk, bármit mondanak a balliberális megmondóemberek.

Akkor kik vagyunk? Egy közép-európai nemzet, amelyik, akárcsak az itt él? szláv népek, a nyugati mintákat követi, de velük együtt mégis mindig más marad, mint a Nyugat. Ám mi a közép-európai szlávoktól, baltikumi népekt?l is eltérünk, amennyiben – túl az ázsiai származásunkon – ezeréves történelmünk nem szól másról, csak a meg- és fennmaradásról, s szuverenitásunk, önállóságunk, függetlenségünk megvédésér?l – akár a szláv népekkel szemben is. Ez az alapvet? tulajdonságunk, lelki beállítottságunk, s ezt nem érti, vagy nem akarja megérteni a bal- és balliberális oldal.

Önmagával rengeteget vitatkozó, megosztott nép vagyunk, de egyetlen esetben – s akkor igen, kurucos módon! – mindig összefogunk: ha a szabadságunk kerül veszélybe. És ezt kellene megértenie a nagyhatalmaknak, a Nyugatnak, amikor regulázni, alárendelni, irányítani akar bennünket. Mert hogy az nem fog menni. Nem fog menni addig, amíg ebben az országban olyan emberek élnek, beszélnek és írnak, akiket direkt nem sorolok név szerint – pedig szívesen tenném –, mert igaztalanul hagynék ki neveket.

De! Nem szabad, hogy megutáljuk a Nyugatot, mert a Nyugat nem csak McCainekb?l áll, hanem nagyszer?, szabadságvágyó emberekb?l, kultúrából, tudásból, humanizmusból és kereszténységb?l is. Nem szabad tehát, hogy a jelenlegi támadássorozat miatt elvakuljunk, s a fürd?vízzel együtt kiöntsük a gyermeket is, akire annyira vágytunk.

Helyette h?vös fejjel tárgyaljunk, vitatkozzunk, egyeztessünk és állapodjunk meg. Egyenrangúként. És éppen ezzel tereljük vissza a nyugatiakat saját maguk gyökereihez, melyt?l elszakadni látszanak. Mert vegyük észre, éppen azt várják, hogy „barbár módra” reagáljunk, mert akkor rögtön ránk mutathatnának: na lám, megmondtuk, nem közénk valók!

Ne adjuk meg nekik ezt a szívességet. Legyünk észnél!

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló